

SMALL BLUES TRAP

<http://rhythmichorizons.blogspot.gr/2015/10/the-small-blues-trap-time-tricks.html>

Είναι καιρός που έχω σταματήσει να εκπλήσσομαι από τους Small Blues Trap. Έχω αποδεχτεί εδώ και αρκετά χρόνια πως κάθε απόπειρά μου να μαντέψω τι ακριβώς έχουν στο μυαλό τους, καταλήγει σε αποτυχία.

Ας πάμε όμως στη νέα τους δουλειά, το άλμπουμ “Time tricks”. Η αλήθεια είναι πως δεν υπάρχει πολύ μπλουζ μέσα σε αυτό το άλμπουμ τουλάχιστον με την έννοια που ένας πιουρίστας του ιδιώματος αντιλαμβάνεται. Το συγκεκριμένο όμως άλμπουμ, έχει άλλο σκοπό. Να «αλώσει» τον ακροατή. Να τον δέσει πάνω στο κατάρτι της Καραπιπέρειας αντίληψης για το χρόνο. Ο Παύλος έχει γίνει πλέον ειδικός στην έκθεση των ανθρώπινων συναισθημάτων και με τον τρόπο που αυτά σχηματοποιούνται από τις εναλλαγές του χρόνου. Για τον Παύλο, ο χρόνος είναι ένας συμπαντικός νόμος, ανεξάρτητος και αυτόνομος στο να μεγαθύνεται, να μικραίνει, να παραμένει αμετάβλητος ή να τρέχει με ταχύτητες ασύλληπτες για το ανθρώπινο μυαλό.

Το πρώτο τραγούδι, το “Gambling” ροκάρει γερά με τη κιθάρα του Παναγιώτη Δάρα να κυριαρχεί δυναμικά σε όλο το κομμάτι. Οι προκαταλήψεις, τα γούρια και γενικότερα η παθογένεια ενός χρόνιου χαρτοπαίκτη αντανakλώνται περίφημα σ’ αυτό το τραγούδι. Το δεύτερο κομμάτι, το “This Little Tune” μου θύμισαν έντονα το παλιό θρυλικό γκρουπ, τους “Babe Ruth”. Εξαιρετική κιθάρα και εδώ με όμορφα σόλα που αποπειρώνται να ρίξουν λάδι στα αγριεμένα νερά για να κατευνάσουν τα θεριά του ανθρώπινου πεπρωμένου. Ωδή στις Μοίρες, αυτό το τραγούδι.

Το τρίτο τραγούδι “Time Tricks” έχει μια τζαζ χροιά στην αρχή αλλά όσο προχωράει, χορεύει με τις χαοτικές καταστάσεις του μυαλού μας όταν αυτό έρχεται αντιμέτωπο με τον χρονικό αποπροσανατολισμό και αισθανόμαστε πως ο ουρανός είναι έτοιμος να πέσει στο κεφάλι μας. Όπως ανέφερα και πριν, η έννοια του χρόνου για τον Καραπιπέρη, δεν είναι γραμμική.

Το τέταρτο κομμάτι “I wish I could Fly” έχει ένα φάνκυ ρυθμό και τριγυρνά ανάμεσα στα ανθρώπινα διλλήματα που ενίοτε φλερτάρουν με το πεπρωμένο. Ανεκπλήρωτες υποσχέσεις, διαλυμένα όνειρα και αγάπες που τέλειωσαν με πόνο είναι οι σκέψεις που γεννά αυτό το τραγούδι.

Το επόμενο τραγούδι με τίτλο, "Strange Shade of Red" είναι μια απολαυστική μπαλάντα παιγμένη με Dobro κιθάρα αλλά και με εμβόλιμους ήχους βιολιού που αποτείνει φόρο τιμής στον πλασματικό κόσμο που ζούμε αποκαλύπτοντας ωστόσο την πλάνη στην οποία όλοι μας έχουμε βυθιστεί. Ο Παναγιώτης Δάρας, αποδεικνύεται ένας πολύ ταλαντούχος μουσικός με εξαιρετική έμπνευση. Προοδευτικά, το τραγούδι φέρνει στο μυαλό μου άλλη μία θρυλική μπάντα του παρελθόντος. Τους "It's A Beautiful Day".

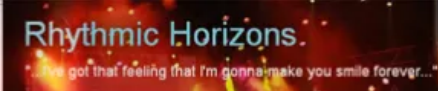
Το έκτο κομμάτι του άλμπουμ "I'm Leaving This Town" είναι ίσως το μόνο που θα άκουγε ευχάριστα ένα πιουρίστας του μπλουζ ιδιώματος. Και αυτό με τη σειρά του περιγράφει την ανθρώπινη ορμή να ξεφύγει από το παρελθόν και να τα αλλάξει όλα, ένα πανανθρώπινο συναίσθημα που βγαίνει στην επιφάνεια κάθε φορά που τα πράγματα δυσκολεύουν.

Το έβδομο κομμάτι θα μας πάει στα παλιά σαλόνι του Αμερικάνικου νότου, ανάμεσα στους κάκτους και τους κροταλίες αλλά και τις πεταλούδες τις νύχτες που σκύβουν προκλητικά το μπούστο τους πάνω από τον αποστεωμένο πιανίστα. Αυτό το κομμάτι προσφέρει ένα μοναδικό τριπάρισμα στο χρόνο που δεν είναι άλλο από την επιστροφή του Jesse James στη ζωή για να εκδικηθεί όλους όσους τον έστειλαν στον ανήλιαγο Άδη. Το κομμάτι δένει όμορφα με τη συνολική ατμόσφαιρα του άλμπουμ.

Σαν συμπέρασμα θα έλεγα πως το CD αποτελεί το απαύγασμα της θέλησης της μπάντας για πειραματισμό. Με αυτό το άλμπουμ καταδεικνύεται το συνθετικό ταλέντο, η αστείρευτη φαντασία και η ζέση για δημιουργία των Small Blues Trap.

Εύγε λοιπόν σ' αυτά τα παιδιά!

Δημήτρης Επικούρης
Καθηγητής Αγγλικών, συγγραφέας και
Ντελάλης του μπλουζ

Είναι καιρός που έχω σταματήσει να εκπλήσσομαι από τους Small Blues Trap. Έχω αποδεχτεί εδώ και αρκετά χρόνια πως κάθε απόπειρά μου να μαντέψω τι ακριβώς έχουν στο μυαλό τους, καταλήγει σε αποτυχία.

Ας πάμε όμως στη νέα τους δουλειά, το άλμπουμ "Time tricks". Η αλήθεια είναι πως δεν υπάρχει πολύ μπλουζ μέσα σε αυτό το άλμπουμ τουλάχιστον με την έννοια που ένας πουρίστας του ιδιώματος αντιλαμβάνεται. Το συγκεκριμένο όμως άλμπουμ, έχει άλλο σκοπό. Να «αλώσει» τον ακροατή. Να τον δέσει πάνω στο κατάρτι της Καραπιπρείας αντίληψης για το χρόνο. Ο Παύλος έχει γίνει πλέον ειδικός στην έκθεση των ανθρώπινων συναισθημάτων και με τον τρόπο που αυτά σχηματοποιούνται από τις εναλλαγές του χρόνου. Για τον Παύλο, ο χρόνος είναι ένας συμπαντικός νόμος, ανεξάρτητος και αυτόνομος στο να μεγαθύνεται, να μικραίνει, να παραμένει αμετάβλητος ή να τρέχει με ταχύτητες ασύλληπτες για το ανθρώπινο μυαλό.

Το πρώτο τραγούδι, το "Gambling" ροκάρει γερά με τη κιθάρα του Παναγιώτη Δάρα να κυριαρχεί δυναμικά σε όλο το κομμάτι. Οι προκαταλήψεις, τα γούρια και γενικότερα η παθογένεια ενός χρόνιου χαρτοπαίκτη αντανakλώνται περίφημα σ' αυτό το τραγούδι. Το δεύτερο κομμάτι, το "This Little Tune" μου θύμισαν έντονα το παλιό θρυλικό γκρουπ, τους "Babe Ruth". Εξαιρετική κιθάρα και εδώ με όμορφα σόλα που αποπειρώνται να ριξουν λάδι στα αγριεμένα νερά για να κατευνάσουν τα θεριά του ανθρώπινου πεπρωμένου. Ωδή στις Μοίρες, αυτό το τραγούδι.

Το τρίτο τραγούδι "Time Tricks" έχει μια τζαζ χροιά στην αρχή αλλά όσο προχωράει, χορεύει με τις χαοτικές καταστάσεις του μυαλού μας όταν αυτό έρχεται αντιμέτωπο με τον χρονικό αποπροσανατολισμό και αισθανόμαστε πως ο ουρανός είναι έτοιμος να πέσει στο κεφάλι μας. Όπως ανέφερα και πριν, η έννοια του χρόνου για τον Καραπιπρή, δεν είναι γραμμική.

Το τέταρτο κομμάτι "I wish I could Fly" έχει ένα φάνκ ρυθμό και τριγυρνά ανάμεσα στα ανθρώπινα διλήμματα που ενίοτε φλερτάρουν με το πεπρωμένο. Ανεκπλήρωτες υποσχέσεις, διαλυμένα όνειρα και αγάπες που τέλειωσαν με πόνο είναι οι σκέψεις που γεννά αυτό το τραγούδι.

Το επόμενο τραγούδι με τίτλο, "Strange Shade of Red" είναι μια απολαυστική μπάλαντα παιγμένη με Dobro κιθάρα αλλά και με εμβόλιμους ήχους βιολιού που αποτρέπει φόρο τιμής στον πλασματικό κόσμο που ζούμε αποκαλύπτοντας ωστόσο την πλάνη στην οποία όλοι μας έχουμε βυθιστεί. Ο Παναγιώτης Δάρας, αποδεικνύεται ένας πολύ ταλαντούχος μουσικός με εξαιρετική έμπνευση. Προοδευτικά, το τραγούδι φέρνει στο μυαλό μου άλλη μία θρυλική μπάντα του παρελθόντος. Τους "It's A Beautiful Day".

Το έκτο κομμάτι του άλμπουμ "I'm Leaving This Town" είναι ίσως το μόνο που θα άκουγε ευχάριστα ένα πουρίστας του μπλουζ ιδιώματος. Και αυτό με τη σειρά του περιγράφει την ανθρώπινη ορμή να ξεφύγει από το παρελθόν και να τα αλλάξει όλα, ένα πανανθρώπινο συναίσθημα που βγαίνει στην επιφάνεια κάθε φορά που τα πράγματα δυσκολεύουν.

Το έβδομο κομμάτι θα μας πάει στα παλιά σαλόνι του Αμερικάνικου νότου, ανάμεσα στους κάκτους και τους κροταλιές αλλά και τις πεταλούδες τις νύχτες που σκύβουν προκλητικά το μπουστό τους πάνω από τον αποστεωμένο πλανίστα. Αυτό το κομμάτι προσφέρει ένα μοναδικό τριτάρισμα στο χρόνο που δεν είναι άλλο από την επιστροφή του Jesse James στη ζωή για να εκδικηθεί όλους όσους τον έστειλαν στον ανήλιαγο Άδη. Το κομμάτι δίνει όμορφα με τη συνολική ατμόσφαιρα του άλμπουμ.

Σαν συμπέρασμα θα έλεγα πως το CD αποτελεί το απαύγασμα της θέλησης της μπάντας για πειραματισμό. Με αυτό το άλμπουμ καταδεικνύεται το συνθετικό ταλέντο, η αστείρευτη φαντασία και η ζέση για δημιουργία των Small Blues Trap.

Εύγε λοιπόν σ' αυτά τα παιδιά!

Δημήτρης Επικούρης
Καθηγητής Αγγλικών, συγγραφέας και
Ντελάλης του μπλουζ

<http://rhythmichorizons.blogspot.gr/2015/10/the-small-blues-trap-time-tricks.html>

It's been quite a while since I came to terms with myself and accepted the fact that I am very susceptible to the little surprises that come out of the "Small Blues Trap" albums. The element of surprise is always present and no matter how hard someone may try to guess what they have in mind, he will end up admitting that was completely overwhelmed once again.

Well, for the blues purists, their new project is a “no-no”. There isn’t much blues in this album, at least the kind of blues people are used to listening to. However, this album will manage to seize you if you just let it play. I guess this is exactly what Paul Karapiperis had in mind when he composed those songs. Paul has become an expert when it comes to exposing human emotions and the way they relate to time changes. To him, time is not linear as we all know it. Paul views time as a universal law that has its own authority to maximize, minimize, lengthen, shorten, disappear, remain unchanged or run at a very fast pace that the human mind cannot follow.

The first song “Gambling” will rock the hell out of every listener with Panagiotis Daras’ scorching guitar playing. Superstition and hope in vain are the main elements of the song which depicts the pathology of a gambler.

The second song “This Little Tune” reminded me of some compositions by the legendary band “Babe Ruth”. Excellent guitar work aiming at pouring oil in trouble water so as to sooth the wild beasts of human destiny.

The third song “Time Tricks” has a jazzy flavor in the beginning but as it progresses it dances with the chaotic situation we encounter when we become disoriented and feel that the sky is just about ready to fall on our heads. The lyrics have a “Roger Water-ish” approach which puts the listener into the mood of disputing the all of the ways of measuring time we know of. As I mentioned before, time is not linear for Paul Karapiperis.

The fourth song “I wish I could Fly” has a funky pace and it evolves around human dilemmas that occasionally flirt with vanity. Unfulfilled promises, shattered dreams and love affairs that end with pain are the things that come to mind after listening to this song.

The song that follows, the “Strange Shade of Red” is a ballad with a Dobro guitar as well as a violin paying tribute to the illusionary world we live in. Panagiotis Daras has proven to be a very multi-talented musician with a very high level of inspiration in his playing. As the song progressed, it reminded me of another legendary group, “It’s A Beautiful Day”.

The sixth song titled “I’m Leaving This Town” is the only song that a blues purist would welcome. It depicts the human drive to abandon every experience of the past and start a new life, a feeling quite common to all humans especially when times get rough.

The seventh song will definitely take you to an old saloon in the south and prepare you for a unique experience; the revenge of Jesse James who comes to life to haunt all those who sent him to death. The music has a country & western flavor which blends nicely with the general atmosphere of the CD.

As a conclusion, I would say that this CD is a Small Blues Trap landmark because it carries in full their thirst for experimentation and materialization of their talent. So, Thumbs up once again guys!

Keep on keeping on!

Dimitris Epikouris

Author, translator, blues aficionado

